

Bevillingen nægtes, at der er temmelig Sikkerhed for, at den ærede Ordførers Ønske bliver opfyldt, og at Forslaget bliver udstemt. En lignende Grund kunde det Mindretal, hvortil jeg hører, have til ikke at tage Ordet, thi der er jo ingen særlig Fornøjelse derved, naar man dog ingen Udfigt har til at naa, hvad man tilsigter. Vi have dog ikke villet, at det for Folketinget skulde staa, som om det kun var Ministeren, der beklagede, at denne Bevilling udgik, men jeg skal følge den ærede Ordfører i med størst mulig Korthed at sige, hvorfor vi beklage det, og hvorfor vi tilraade andre at stemme med os, altsaa til ikke at gaa med til at nægte denne Bevilling. Ærede Medlemmer ville derved slaa fast, at de ere enige med os i, at der er god Grund til at søge at fremme Legemsøvelser og Sansen derfor blandt de studerende. Der er ikke Tvivl om, at der er saa, maaske ingen Lande, hvor der gøres saa lidt for at fremme denne Sans som her i Landet, og dette er sikkert ikke heldigt. Ikke blot fordi det nødvendigvis har stor Betydning i de Aar, hvor de studerende have et ofte meget forceret aandeligt Arbejde, at man da søger at hjælpe paa deres Sundhed ved at give dem Anledning til Legemsøvelse, men det har sikkert ogsaa Betydning, at disse Mennesker, om hvem det i særlig Grad gælder, at de spredes rundt i særlig Samfund, og ved den Stilling og den Gerning, de have, ogsaa i særlig Grad paavirke de Kredse, de færdes imellem, at de ikke blive bleguæbbede stuelærde, men Folk, som have saa sundt et Legeme som vel muligt, og som have Sans for Betydningen af at bevare Legemets Sundhed. Det vil man kun naa ved at give sig ind paa de Øvelser, som ere nødvendige dertil, og som det netop er Gymnastikkens Maal at søge at give Sans for. Ved altsaa at frataade at stemme mod denne Bevilling ønske vi at slaa fast, at her virkelig er en Opgave, hvis Løsning det var værd at hjælpe til, at det er noget godt, til hvilket man derved vilde give Impuls inden for vor studerende Stand. Nu sagde ganske vist den ærede Ordfører, og det betragter jeg som hans Hovedindvending, at det var ikke og kunde ikke være Statens Opgave at give Penge til noget saadant. Jeg kan ikke give ham Ret deri. Jeg vil end ikke give ham Ret, hvis der her var Tale om, at man vilde søge en Bevilling, hvis Maal var at faa Gymnastikken gjort til et Led i de studerendes Udvikling og Uddannelse, selv det vil jeg ikke finde var en Staten uvedkommende Opgave, saa lidt som det hidtil har været betragtet som noget Staten uvedkommende, idet den har indført det ved alle sine andre

Skoler. Det er jo nemlig saa, at Gymnastikken er et Fag, og ved Siden deraf et meget gavnligt og godt Frikvarters for studerende baade i Realskoler, Latinskoler, Folkeskoler og Seminarier, kort sagt overalt i Statens Skoler. Det er jo imidlertid slet ikke det, der her er Tale om. Bevillingen gaar jo slet ikke ud paa at indføre Gymnastik som Fag ved Universitetet, nej, det, der er Tale om, er at give et lille bestemt Beløb af Kommunitetets Midler for at hjælpe til, at de ubemidlede studerende i den Tid, de studere, kunne faa Afgang til en for deres Sundhed gavnlig Bestæftigelse, som kan være nyttig for deres legemlige saa vel som deres aandelige Udvikling. Dette er til den Grad i Harmoni med hele den Maade, hvorpaa Kommunitetets Midler overhovedet anvendes, at det ikke har været mig muligt at se, at deri at gaa til en saadan Bevilling skulde ligge det aller mindste i Retning af at drive os ind paa Opgaver, der ere fremmede for Staten, det er at tage det altfor højt op. Nej, der er sikkert ingen farlige Konsekvenser ved at gaa med til denne Bevilling, der er ingen Præcedens deri, det skulde da være det, at det her foreslaas, at disse Midler uddeles ikke blot til Universitetet og Polyteknisk Lærestanstalt, men ogsaa til Landbohøjskolen og andre højere Undervisningsanstalter, som det hedder. Jeg ved ikke, om der deri er noget nyt, men hvis der skulde være det vilde det eneste ny være, at Elever fra Landbohøjskolen ogsaa kunde faa Del i en Kommunitetsbevilling, noget, man dog ikke kan tro, skulde være saa skræmmende for den ærede Ordfører og hans Meningsfæller. Jeg vil derfor i al Korthed tilraade, at man ikke udstemmer dette Beløb, derved er man, saa vidt jeg ser, ikke med til at ville løse en ny Statsopgave, men blot til at give et lille Maal af Kommunitetets Midler en i alle Henseender god og forsvarlig Anvendelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Den ærede Ordfører berørte i Gaar i et enkelt af de Forslag, der ere opførte under Universitetets Udgiftspost VII. A. 2., en Bevilling til Afholdelse af Forelæsninger over

Rettelse.